

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

12.nodaļa: Veci un jauni gari. Apziņu dažādība.

457.

Paskaidrošu, kāpēc svarīgi ievērot dotos vārdus un tēlus. Mūsu mācekļiem rodas domu vingrinājums, kad no vesela vēstījuma tiek dota daļa vai viens vārds. Un jaušot domu virzienu, katrs papildina pēc savas saprašanas, sajuzdami sev vistuvāko novirzienu. Bet ar laiku personīgo izspiedīs kopīgā apziņa, un pēc viena vārda tiks celta sarežģīta Celtne – radīsies gara šifrs.

458.

Lemtās varenības izpausmes neaptveramības izpratnes stars spēs savienot gatavās dvēseles, bez šīs gatavības katrs brīnums pārvērtīsies ziņkārē. Mūsu rīcībā var būt spēki, bet tikai ne demonstrēšanai, bet darbībai, kas virza uz priekšu.

Kad pūlim brīnuma būtība ir neredzama un kad tā, seku aizsegta, nemodina uzmanību, tad tāda brīnumu būtība iespiedīsies tautas apziņā, pieradinot to pie rokām darināta fakta. Tādējādi augstākās gara radīšanas rezultāti būs roku radītas darbības. Garam piederas atrasties garā. Lai roka izsaka zemes virzienu, roku radīti darbi neizraisa naidu.

459.

Līdzība ar Budu. Gans ieraudzīja zem koka cilvēku, kurš sēdēja pārdomās. Viņš apsēdās blakus un arī mēģināja kļūt domīgs, atdarinādams cilvēku. Viņš sāka pārskaitīt savus aunus un domās apsvērt viņu ādu ienesīgumu. Abi sēdēja klusēdami, beidzot gans ievaicājās: “Kungs, par ko tu domā?” Tas sacīja: “Par Dievu”. Gans jautāja: “Vai tu zini, par ko domāju es?” – “Arī par Dievu.” – “Maldies, par aunādu pārdošanas ienesīgumu!” – “Patiesībā arī par Dievu. Tikai Manam Dievam nav ko pārdot, bet tavam Dievam vispirms jānoiet tirgū. Bet varbūt, ka ceļā viņš sastaps laupītāju, kas viņam palīdzēs griezties pie šī koka.” Tā runāja Gautama. Aizstaigājiet uz tirgu, bet pārdomājiet laikus, lai spētu atgriezties.

Uz kuģa brauca pērtiķu tirgotājs. Vaļas brīžos viņš tos iemācīja atdarināt jūrniekus, kā tie uzvelk buras. Bet sacēlās vētra, jūrnieki steidzās atlaist vaļīgāk tauvas. Bet pērtiķi, kas prata buras tikai uzvilkt, tiem sekoja un pievilka tauvas. Kuģis aizgāja bojā, jo skolotājs bija paredzējis tikai rāmu laiku. Tā sacīja Buda – dzīves Lotosa Atjaunotājs.

460.

Teikšu, ko ļoti svarīgu. Augstākais kanons ir – “Ar Dievu tavu Kungu”, - Jaunās Pasaules pamats. Agrāk lasīja: “Un gars mans priecājas par Dievu manu Pestītāju.” Tagad teiksit: “Un gars mans priecājas par Dievu tavu Pestītāju.” Svinīgi Saku – izglābsianās tai apstākļi. “Tavs Kungs lai dzīvo!” Tā sacīsiet katram, un apmainījušies ar Dievu Kungu, tuvosities Vienīgajam.

Tur, kur iespējams iestigt, varēsiet soļot viegli, ja iesit bez nolieguma. Tur, kur var nosmakt, tur var iziet cauri pieminot “Dievu tavu Kungu”. Tur, kur cieņā tur matēriju, tur tikai ar to varat iziet cauri, bet paceļot zemes matēriju cildenumā līdz kosmosam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

12.nodaļa: Veci un jauni gari. Apziņu dažādība.

Galvenais, nevajag pieķerties vienīgi zemei. Kāpēc pastāv leģenda par Kristus nokāpšanu ellē? Skolotājs pievērsās astrālās pasaules zemākajiem slāņiem un sacīja: “Kādēļ ar domām par Zemi mūžīgi sevi saistīt pie zemes?” Un daudzus pārņēma nemiers un tie traucās augšup. Tā atrodiat ik katra Dievu Kungu un paaugstiniet To. To iespējams izprast ar prātu, bet ir svarīgi, ka to var izprast gara smaidā: Kad visgrūtākais kļūst viegls, kā putna lidojums, akmeņi paši savienojas velvē un katram parādīsies Kristus – Akmeņkalis.

461.

Dārd notikumi. Cenšos saturēt bezprāta grožus. Ja jūs redzētu visus pastrādātos noziegumus! Bet neļausim baram lēkt. Kas meklē garu, saņems Vadošo Roku. Kas meklē zināšanas, saņems Aizrādījumus. Kas mīt ciešanās, saņems mierinājumu. Kas pacēlušī šķēpu, tiks satriekti. Nīrgas, zaimotāji, tiks nobīdīti pie malas. Kas darījuši ļaunu, tiks satriekti. Tā Novēlu.

Jābrīnās, kā sabrūk pasaule! Grāvēji un graujamie tiks noslaucīti. Jauni, jauni nāk. No tīrām vietām rodas jauni – klejotājs un zemes arājs, bāreņi un klaidoņi, mūks un katordznieks, zinātnieks un dziedonis, ar vienu vārdu sakot – visi garā stiprie – sava veida leģions ar gara izpratni.

Bet jāzina, ka starp šiem izmestajiem ļaudīm ir arī īstas pērles. Pieņemiet katru, kas atnāks pie jums un sacīs vārdu par garu. Pat norūdītā laupītā, ja skatā dažreiz paspīd doma par varoņdarbu. Un pat katordznieks prot, sardzē stāvēdams, nest upuri. Gribu redzēt jūsu pulkus kā īstus stipra garamājokļus. Ielāgojiet, ka Kristus lūdzās starp noziedzniekiem, bet Buda atklāja noziedzniekam svētu noslēpumu. Tā pierakstiet.

462.

Arī dzīvniekiem jāstrādā, tāpēc, cik gan apzinīgi jāizmanto cilvēka darbs!

Nešķirosim darbu. Starpība ir vienīgi darba apzinīgumā un bezjēdzīgumā. Tāpat jāaskata starpība attiecībā uz gara vecumu. Starpību var samānīt starp samērā jauna gara tiekšanos un vecu garu.

Nesenam garam trūkst dziļākas uztveres spēju, kādas atnes dzīvju pieredze, bet bieži vien viņš ir mazākā mērā egoists un vieglāk padodas evolūcijai.

Vecs gars dažreiz kļūst līdzīgs ūdens piltuvei, kura piesaista esošo personiskā “Es pārveidošanā. Kad attīstījies tāds augonis, tad vienīgā dziedināšana te var būt tikai varoņdarbs. Skaists un spilgts varoņdarbs palīdz smalkam ķermenim atjaunoties. Kamēr tāds vecs gars tiecas uz varoņdarbu, tikmēr viņš ir arī dzīves spēcīgs.

Ja ir iestājies miesas pamiroms, tad ir jābūt arī gara pamiromam. Nedzīvo locekli var laikā noņemt, bet gara gangrēnu var atņemt tikai ar triecienu. Triecienu dzirksteles rada varoņdarbu. Protams, vērtīgāks ir tāds varoņdarbs, kas izaudzis apzinīgi, kad visa būtne zina, ka Gaismas Skolotājs dzīvo.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

12.nodaļa: Veci un jauni gari. Apziņu dažādība.

Mēs pazinām kādu mazu meitenīti, kuras apziņā nemainīgi uzliesmoja šīs zināšanas un pat slimība nevarēja iznīcināt šī gara zināšanas. Formas guva citu jēgu, bet būtība palika nesatricināta. Tā turpiniet Bezglībā.

463.

Vajag atšķirt vienpusīgu apziņu no vienpusīgas enerģijas. Dažreiz Skolotājs lieto vienpusīgu enerģiju, lai panāktu gara rosību noteiktā virzienā. No tā nevajag secināt, ka Skolotāja apziņa vienpusīga.

Protiet noslēpt apziņu, kad jānosūta steidzīga bulta. Tikai nemākulis cenšas izplatīt uz logiem uzpūtības sausos žagariņus. Tas, kam māja pilna zināšanas, nebaidās nogriezt domu riecieni.

Vienveidīgu graudu sējums dod spēcīgu ražu, bet vēl spēcīgāki ir dziedniecības graudu sastāvi – tie kalpos gara uzbrāzmojumiem.

464.

Bieži vien mēs zinām vārdu, bet nevaram to izrunāt. Dziļumā grozās jēdziens, bet netiek uzneests virspusē. Šādā mirklī vislabāk izjūtam apziņas dziļums. Ne smadzeņu rievās, bet gan kāda cita glabātuve uzkrās atmiņu krājumu, tas, protams, ir Kauss.

Var atgādināt par novērojumu, - kad kauss bija fiziski bojāts, ka tūdaļ atmiņu pieplūdums pārtrūka. Turpretim, smadzeņu bojāšanās gadījuma mirklī aizjoņoja garām visa pagājusī dzīve, it kā uzpeldēdama no dziļumiem. Tā, apziņai paplašinoties, var iepazīt centru sadarbošanos. Var izziņāt, ko iespējams iegūt no smadzeņu kanāliem un kas smeļams no Kausa dziļumiem. Neizsakāmas vērtības uzkrājas kausā. Kauss ir viens un tas pats visiem iemiesojumiem. Smadzeņu īpašības būs atkarīgas no fiziskās iedzimtības, bet Kausa īpašības būs izveidotas paša rīcību rezultātā.

Kausā guļ spārnots bērns, tā mēdza atgādināt senā gudrība par apziņas sākumu.

465.

Parastajā dzīvē var novērot daudzas parādības, kas pieskaitāmas Smalkās un Ugunīgās Pasaules parašām. Cilvēci var iedalīt divos tipos. Pirmais nekad neatstās aiz sevis netīrumus. Gatavojoties aizbraukšanai viņš visu nokārtos un iztīrīs, lai citu neapgrūtinātu atkritumi. Otrais neņem vērā nekādas sekas un atstāj aiz sevis netīrumu kaudzes. Variet būt pārliecināti, ka otrajam tālu līdz Ugunīgajai Pasaulei. Esiet arī pārliecināti, ka pirmais ugunīgas dabas un šķīstītājs pēc Uguns parauga. Jānovēro arī, kā cilvēks iet garām mazajām pieturas vietām. Pirmais, zinot savu uzdevumu, steidzas tālāk, kaut gan izturēsies labvēlīgi pret katru sastapto. Otrais pamanīsies katru sastapšanos sagānīt, uztraucot apkārtējos. Pirmajam jau daudzu iemiesojumu pieredze, viņš saprot, ka naktsmājas nav vēl Tēva Mājas. Otrais nespēj atšķirt patiesās vērtības un gatavs ceļā uz kavēties gadījuma tirgū. Tā cilvēki pastāvīgi parāda savu dabu. Tikai pieredzējis ceļinieks jau zina, ka naktsmājas nav sasniegums, un saprot, cik saudzīgi jāapietas ar nākošajām karavānām no derīgām lietām. Viņš neizšķiedīs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

12.nodaļa: Veci un jauni gari. Apziņu dažādība.

visu degvielu, bet padomās par citiem. Viņš nepiegružos akas – derīguma parādību, - tā var novērot, kur Gaisma un kur Tumsa.

466.

Taisnīgi var izraisīties sašutums, kad cilvēki vēlas izgreznot savu pilsētu ar baismīgu torni un ierīkot tajā iebraucamo sētu. Ne jau gadījuma pēc mēs izvēlējamies šo simbolu. Jautāriet cilvēkam, ar ko viņš grib izgreznot sevi un jūs zināsiet apziņas pakāpi. Ne jau nemācīti, bet vissaprātīgākie cilvēki labprāt izgreznojas ar vizzemākajiem, rupjākajiem priekšmetiem. Dažreiz var apbrīnot smalkjūtības dzirksteles tā dēvētajos mežos un šausmināties par nevērtībām tā dēvētajos civilizācijas vadītājos. Aprēķiniet, kur vairāk sirds Uguns un kur vieglāk atmodināt apziņu.

467.

Novērojot noliegsmes bēdīgās sekas, lai nenosodām tos, kas apņēmušies izlietot vispirms savu spēku, lai neapgrūtinātu Hierarhiju. Dažreiz var likties, ka cilvēki rīkojas pašpaļāvīgi, bet īstenībā viņi pilni cienības pret Hierarhiju un cenšas vispirms pielikt savus spēkus, lai aiztaupītu katru augstākās enerģijas drusciņu. Viņi pat neizrunā Skolotāja vārdu un savu mantnamu sargā kā noslēpumu. Vajag ļoti saudzīgi izturēties pret dažādiem godāšanas veidiem. Vajag nostiprināt visu, kas tiecas uz Gaismu. Mēs noraidām tikai noliegsmi.

Ugunīgā Pasaule ir nolemtā nākotne. Kurš gan uzkavēsies ceļā, zinot par cildeno uzdevumu? Kurš gan necienīs blīvo stāvokli, zinot, ka tas palīdz augšupejai? Kurš gan nicinās Smalko Pasauli, zinot, ka tur notiek domu pārbaude?

Ir jāprot saskaņot dzīves steidzīgās norises ar visaugstākajiem lēmumiem.

Lai sasniegtu Ugunīgo Pasauli Skolotājam jāvirza mācekļa apziņa pa visīsāko ceļu. Skolotājs nostiprina visu, kas, kaut arī netieši, var tuvināt vai apvienot derīgas apziņas, lai katra darbība glābtu sevi vajadzīgo tuvošanās nosacījumu samērus.

468.

Galvenās briesmas slēpjas ārkārtīgajā apziņu nesaskaņotībā. Kad vieni gandrīz jau saskaras ar atomistisko enerģiju, citi nav vēl sasnieguši alu laikmetu stāvokli. Šāda atšķirība rada strāvu jucekli un aizkavē kustību. Vieglāk iespējams iekustināt troglodītus nekā tik daudzveidīgus pūļus. Tāpēc augšupeja un apziņas attīstība kļuvusi tik komplicēta.

469.

Gara cīniņš ir solis uz izveseļošanas. Gara atpalcībā un pašiedomībā gars nespēj virzīties uz priekšu, tāpēc uguns kristības paredz gara cīniņu. Protams, saspringta meklēšana noved pie gara cīniņa. Var novērot, kā cilvēki iet augšup un kā pamirst garā. Novērojams, ka gars, kuram ir pilna sintēze, iedziļinās meklējumos un neuzrāda

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

12.nodaļa: Veci un jauni gari. Apziņu dažādība.

nobeigtības izjūtu. Var arī novērot speciālistu, kas darbā atrod pašapmierinājumu un nobeigtības izjūtu. To pašu var sacīt par tā dēvēto lietišķību, domu plašumu un jaunradi. Tāpēc ir tik svarīgi izpazīt cilvēkus pēc viņu potenciāla, jo ne vienmēr ģēnijs redzams tiem, kas pašapmierinātības ierobežoti; tāpēc jāattīsta cieņa pret darbu un to cilvēku meklējumiem, kam piemīt sintēze. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli vajadzīga sintēze un gara cīniņš.

470.

Gara cīniņā sevišķi jāatzīmē neapmierinātības izjūta. Protams, gars, kam piemīt sintēze, var apliecināt savu spēku. Bet tieši šie ugunīgie uztvērēji nepazīst apmierinātības jūtas. Tā bieži dzīvē var novērot, ka relativitāte neatzīst Sintēzes Nesējus. Katru redzamības izpausmi visi vienmēr augsti novērtē. Tikai jānožēlo, ka radīdami šaurus ietvarus, cilvēki tā ierobežo sevi.

471.

Ugunīgā cīniņā gars izjūt ilgu smeldzi. Sevišķi uz pēdējās pakāpes gars pazīst šos cīniņus. Ilgu smeldze ir Smalkās Pasaules parādība, un neapmierinātība ir nākotnes zināšana. Šī izjūta sevišķi spēcīga pie gara dalāmības.

472.

Viss augstākais patiešām, tiecas uz Ugunīgo Principu, turpretim zemākā apziņa rada Augstāko Tēlu pēc savas līdzības. Mazās apziņas tilpums atbildīs radītajam Tēlam, tāpēc tik daudz sagrozījumu. Kā gan iespējams mazā apziņā ietilpināt Visaptverošo Jēdzienu, ja visaptveramība noved garu afekta stāvoklī. Sacīšu – smaga ir cilvēku domāšana! Izplatījuma apvārsnis pieejams tikai tam, kas pazīst Principa Visaptveramību, jo valdonīgais gars spēj apvienoties ar Augstāko Principu tāpat kā Makrokosms apvienots ar mikrokosmu. Tāpēc mazs gars nespēj saplūst ar ugunīgo Principu. Ugunīgais Spēks atļauj visas Ugunis tam, kas izjūt Ugunīgās Pasaules pulsu. Šī dzīvinošā Sākotne ceļ dzīvi ar Fohatu. Tāpēc iegaumēsim, ka tikai mazā apziņa noliedz, bet ugunīgais gars visu aptver. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsim vareno Principu.

473.

Prasme apieties ar cilvēkiem pēc viņu apziņas ir augstā kādība. Nav jāaizmirst, ka lielākā daļa nelaimju, ceļas no šādas neatbilstības. Pāri apziņai nevar piedāvāt pat ļoti labas lietas. Nesagatavotam cilvēkam nevar stāstīt par harmoniju vai vibrāciju savienojumiem. Kas var zināt, ko tāds cilvēks saprot ar harmoniju vai vibrāciju savienojumu? Bet ja tam stāstīs par sūdzību pret apkārtējiem, viņš to varēs saprast. Visvienkāršākais jēdziens par sūdzību jau būs ikvienas Brālības sadarbības stingrais pamats. Var novēlēt, lai jebkura sadarbība būtu saudzības audzinātāja. Tā izpaudīsies ir uzmanība, ir rūpība, ir žēlsirdība, ir pati mīlestība. Cik spēku tiks saglabāts ar saudzīgumu vien! Cik daudz kosmisku gara iedarbību noregulēs visvienkāršākā kopīgā rūpība. Nevar iedomāties, cik ļoti nostiprināsies tās mājas aura, kur ievērota

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

12.nodaļa: Veci un jauni gari. Apziņu dažādība.

īsta saudzība. Daudziem pilnīgi aptumšota Hierarhijas izpratne, bet saudzība arī šai gadījumā palīdzēs uzlabot stāvokli – tikai jābūt saudzīgiem vienam pret otru! Nav jau liels uzdevums, bet tas līdzīgs pamatakmenim.

474.

Jūs jau esat dzirdējuši par cilvēkiem, kam visi ūdeņi vienādi, viss gaiss vienāds, vīri vienas sugas, koki vienādi, pat cilvēku sejas vienādas, šāda nevērība ir pārsteidzoša. Šie cilvēki nespēj ieraudzīt arī dabas smalkās pārmaiņas, un vēl jo mazāk tie spēj spriest par viņu acij neredzamo. Ir neatlaidīgi jāatkārto par šādām zemākām apziņām, jo tām ir skaļa balss.

475.

Vieniem Mūsu Padomi drošs ceļa spieķis, citiem neciešama nasta. Vieni paņems Padomu, kā kaut ko ilgi gaidītu, bet citi katrā padomā atradīs ieganstu neapmierinātībai. Cilvēks nespēj atskārst kādā mērā padomam jāharmonizējas ar viņa apziņu. Daudzas derīgas darbības nevar likt lietā vienīgi viņu noliegsmes dēļ. Labums nesadzīvo ar noliegsmi. Labuma durvis vienmēr atvērtas, taču nav vajadzīgas slēdzenes.

Vienīgi Brālībā var iemācīties atklātību un Svētneskartās jūtas.